

Befolkningsfremskrivning med Uadam

Resumé:

Papiret dokumenterer metoder og principper i den demografiske fremskrivning fra modelgruppens formodel Uadam. Befolkningsregnskabet og arbejdsmarkedsbalancen fremskrives på 1-års alderstrin frem til 2050. Beskrivelsen har fokus på tilbagetrækningsreformen fra 2011.

BGS16219

Nøgleord: Uadam, fremskrivning

Modelgruppepapirer er interne arbejdsrapporter. De konklusioner, der drages i papirerne, er ikke endelige og kan være ændret inden opstillingen af nye modelversioner. Det henstilles derfor, at der kun citeres fra modelgruppepapirerne efter aftale med Danmarks Statistik.

Indledning

Formodellen Uadam beskriver befolkningens tilknytning til arbejdsmarkedet, og bestemmer befolkningsinputs til ADAM. En fremskrivning af ADAMs variable kræver derfor også en fremskrivning af Uadams variable.

Uadam er primært aktivitetsorienteret. Det betyder, at befolkningen er delt op efter hvilken aktivitet på arbejdsmarkedet, de deltager i. Det kan f.eks. være at man er i beskæftigelse, går ledig, er under uddannelse, er i aktivering, er på pension el. lign. Fra modelversion Uadam17 er det også blevet muligt at opdele personer efter hvilken ydelse, der modtages. Denne del er blevet til efter forespørgsel fra de økonomiske ministerier, da det giver bedre muligheder for at bruge Uadam i forbindelse med finanslov og budgetlægning.

Udgangspunktet i fremskrivningen af Uadam er Danmarks Statistiks befolkningsfremskrivning, som skønner over befolkningens størrelse frem til 2050. Denne er alders- og kønsfordelt, og bygger på antagelser om fødsels- og dødsfrekvenser samt ind- og udvandring. Når der fremskrives i Uadam er udgangspunktet at hver aldersgruppes andel i en given ordning i sidste databanksår forlænges uændret. Det betyder f.eks. at hvis andelen af 55-årige i beskæftigelse er 67 pct. i sidste databanksår, så vil andelen af 55-årige i beskæftigelse også være 67 pct. i fremskrivningen. Ved denne metode fanger man, at nogle årgang er større end andre. Man fanger dog ikke generationsforskelle, da den nye generation automatisk arver forrige generations fordeling på ordningerne.

Princippet med den flade fremskrivning af andelene kan forlades, hvis man har information om fremtiden. Det får man f.eks. ved at kigge på vedtagne reformer. Inden for de seneste år er der vedtaget flere arbejdsmarkedsreformer, som har til hensigt at øge arbejdsudbuddet. Det er f.eks. kontanthjælpsreformen med effekt fra 1. januar 2014, som bl.a. betyder, at unge under 30 år uden en uddannelse ikke kan modtage kontanthjælp, men i stedet får en nedsats sats, som svarer til SU'en. Hensigten har været at give et større incitament til at påbegynde en uddannelse. Derudover er der vedtaget en dagpengereform med effekt fra sommeren 2017, som skal øge incitamentet til at tage korte og lavtlønnede jobs i løbet af dagpengeperioden.

En af de mere omfattende reformer, der er vedtaget, er tilbagetrækningsreformen fra 2011, som er en udvidelse af dele af velfærdsaftalen fra 2006. I Velfærdsaftalen blev det vedtaget, at pensions- og efterlønsalderen skulle sættes op med 2 år fra hhv. 65 år til 67 år og 60 år til 62 år, og at ændringer i danskernes levetid skal påvirke efterløns- og pensionsalderen fremadrettet. Med

tilbagetrækningsreformen blev det for det første vedtaget at fremrykke den gradvise forhøjelse af folkepensions- og efterlønsalderen med 5 år. Derudover nedsættes efterlønsperioden fra 5 år til 3 år, og levetidsindekseringen af efterløns- og pensionsalderen fra Velfærdsaftalen fastholdes, jf. Tabel 1.

Tabel 1: Efterløns- og pensionsalderen efter Velfærdsaftalen og tilbagetrækningsreformen.

Tabel B				
Efterløns- og folkepensionsalder i forskellige år				
År	Velfærdsaftalen		Aftale om senere tilbagetrækning	
	Efterlønsalder	Folkepensionsalder	Efterlønsalder	Folkepensionsalder
2011	60	65	60	65
2012	60	65	60	65
2013	60	65	60	65
2014	60	65	60½	65
2015	60	65	61	65
2016	60	65	61½	65
2017	60	65	62	65
2018	60	65	62½	65
2019	60½	65	63	65½
2020	61	65	63	66
2021	61½	65	63	66½
2022	62	65	63½	67
2023	62	65	64	67
2024	62	65½	64	67
2025	63	66	64	67
2026	63	66½	64	67
2027	63	67	65	67
2028	63	67	65	67
2029	63	67	65	67
2030	64	68	65	68
2031	64	68	65	68
2032	64	68	66	68
2033	64	68	66	68
2034	64	68	66	68
2035	65	69	66	69
2036	65	69	66	69
2037	65	69	67	69
2038	65	69	67	69
2039	65	69	67	69
2040	65½	70	67	70
2041	65½	70	67	70
2042	65½	70	67½	70
2043	65½	70	67½	70
2044	65½	70	67½	70
2045	66	70½	67½	70½
Senere	Indekseres	Indekseres	Indekseres	Indekseres

*Tabellen er et udklip fra Finansministeriets faktaark om tilbagetrækningsreformen fra 2011.

Kontanthjælpsreformen og dagpengereformen kan være svære at lægge ind i en fremskrivning, da effekten af disse er vanskelige at kvantificere på forhånd. Tilbageføringsreformen er en smule nemmere at arbejde med, da den beskriver, hvordan nogle aldersgrupper på et givent tidspunkt i fremtiden får, eller ikke længere har, adgang til en ordning, som de tidligere ikke kunne, eller kunne, være en del af.

I det følgende vil det blive beskrevet, hvordan fremskrivningen af Uadam er lavet, og hvordan tilbageføringsreformen er lagt ind. I det første afsnit vil det blive gennemgået hvilke antagelser der er lagt ind i fremskrivningen, hvorefter der kigges på, hvordan dette gøres i praksis.

Antagelser

Som nævnt ovenfor er DSt's aldersfordelte befolkningsfremskrivning udgangspunktet i fremskrivningen af Uadam. Befolkningen fordeles derefter ud på Uadams ordninger ved at andelene for en aldersgruppe i hver ordning holdes fast fra seneste databanksår og frem.

Når reformer skal indarbejdes i fremskrivningen, lægger man nogle antagelser ned over andelene, som er anderledes end den helt simple fremskrivning, som er udgangspunktet.

De væsentlige antagelser beskrives nedenfor med udgangspunkt i fremskrivningen fra maj 2018, som blev lavet på Uadam-versionen fra 2017. Der er ingen væsentlige ændringer i den seneste Uadam fremskrivning fra maj 2019.

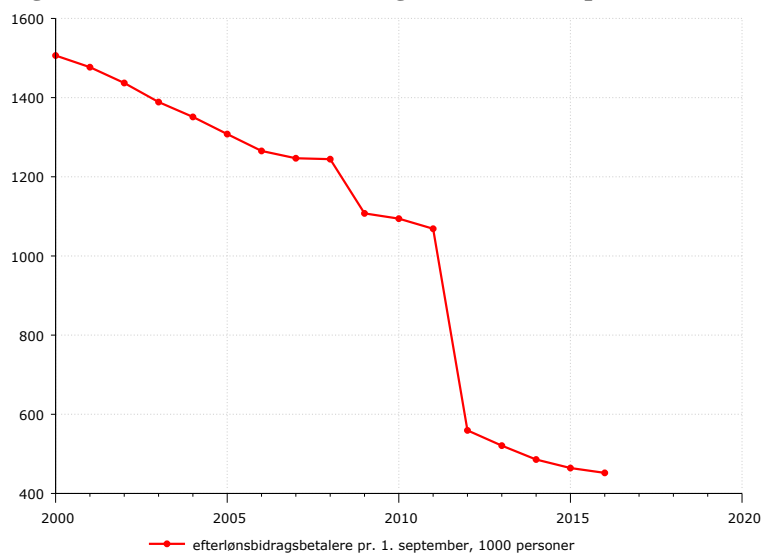
Efterlønsdeltagelsen falder

Den første antagelse der laves til fremskrivningen på modelversion Uadam17, er at **deltagelsen i efterlønsordningen falder med 5pct. om året.**

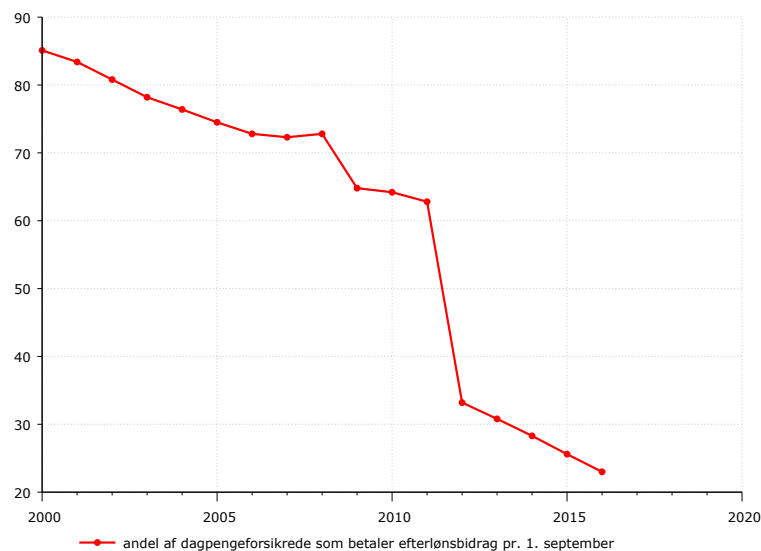
Det var i en periode i 2012 muligt at få udbetalt sine indbetalte efterlønsbidrag skattefrit, og dermed framelde sig muligheden for at gå på efterløn senere. Den mulighed var der en stor del af danskerne, der benyttede sig af, og antallet af personer, der betaler til efterlønsordningen, blev halveret fra 2011 til 2012, jf. Figur 1. I 2018 vil der igen være en periode, hvor man kan få udbetalt sine indbetalte efterlønsbidrag skattefrit mod at melde sig ud af ordningen. Derudover er efterlønsordningen blevet ændret til at være en tilvalgsordning, hvor årgange født fra og med 1983 selv skal tilmelde sig ved deres a-kasse inden de fylder 30 år. Tidligere blev alle automatisk tilmeldt, hvis de var medlem af en a-kasse på deres 30-års fødselsdag. Desuden er ordningen live en klippekortsordning med mulighed for at fravælge/tilvælge klip. Hvert klip svarer

til en 3-måneders periode. Hvis et efterlønsklip ikke bruges, vil der i stedet blive udbetalt en efterlønspræmie ved overgang til alderspension. Tilsammen betyder det, at der er færre nu end tidligere, der er tilmeldt efterlønsordningen, jf. Figur 1 og Figur 2, og dermed vil der også være færre, der har mulighed for at gå på efterløn i fremtiden. Derfor er det i Uadams fremskrivning antaget, at andelen af efterlønsmodtagere i hver årgang i efterlønsalderen falder trendmæssigt med 5 pct. om året.

Figur 1: Antallet af efterlønsbidragsbetalere, 1000 personer

Figur 2: Andelen af dagpengeforsikrede, som betaler efterlønsbidrag, 30-59 årige

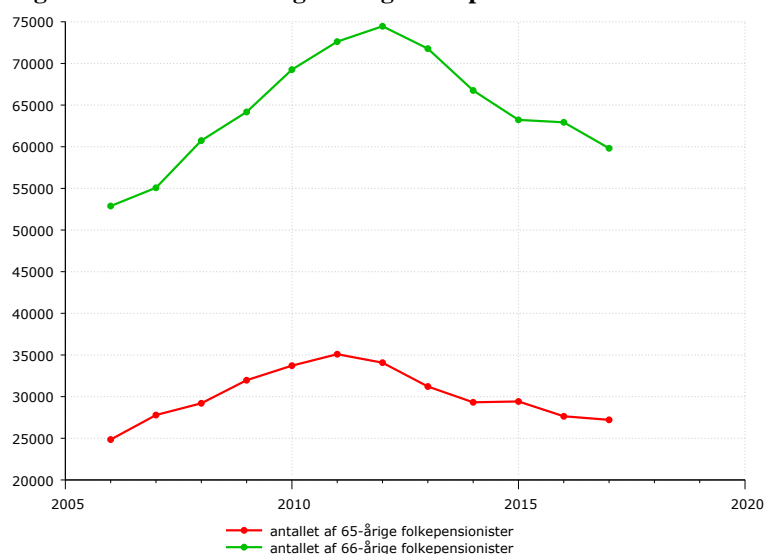
Stigende efterløns- og pensionsalder

Uadams befolkning består af mediotal, og derfor vil en årgangsvariabel bestå af de personer, som når en given alder i løbet af et kalenderår. I 2016 er variabelen U_{34} således et gennemsnit af de personer, som er 33 år ved årets begyndelse, og de personer, som er 34 år ved årets afslutning. Det svarer til den årgang, som

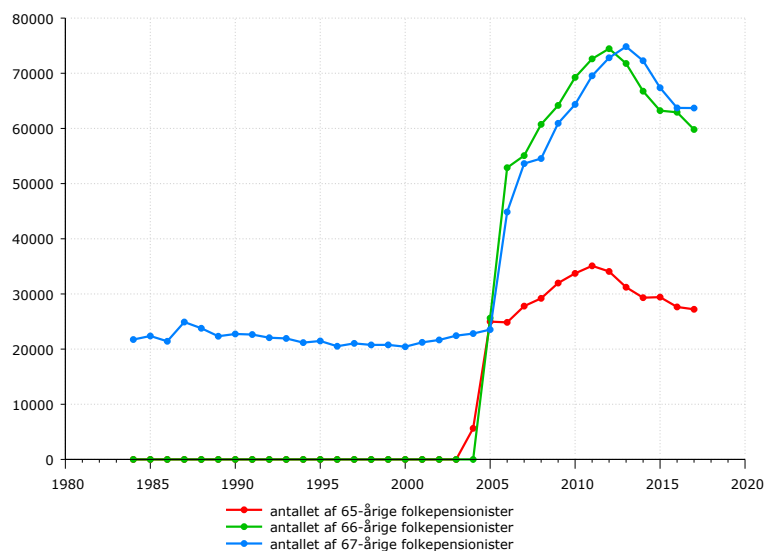
fylder 34 år i løbet af 2016. Samtidig tages der højde for mortalitet og nettoindvandring.

Årgangsvariablen fordeles ud på de forskellige ordninger, som aldersgruppen kan være på. De fleste ordninger er i princippet mulige for alle aldersgrupper, men der findes undtagelser. F.eks. er gruppen ”børn” afgrænset til at kunne være personer i aldersgruppen 0-14 år, og efterløns- og pensionsalderen er betinget af aldersgrænser. Denne aldersmæssige begrænsning på nogle ordninger betyder at antallet af personer på disse ordninger i den første mulige aldersgruppe, vil være lavere end de øvrige aldersgrupper på ordningen. F.eks. vil den nuværende pensionsalder på 65 år betyde at årgangen af 65 årige vil komme på pension i løbet af året. De første pensionister kommer til i starten af året og de sidste kommer ved året udløb. Antallet af pensionister opgøres med varighed. I gennemsnit har årgangen været alderspensionerede i knap 6 måneder. Derfor er antallet af 65-årige folkepensionister kun knap halvdelen af den samlede årgang; mens antallet af 66-årige folkepensionister er meget tættere på den samlede årgang, jf. Figur 3.

Figur 3: Antallet af 65- og 66-årige folkepensionister

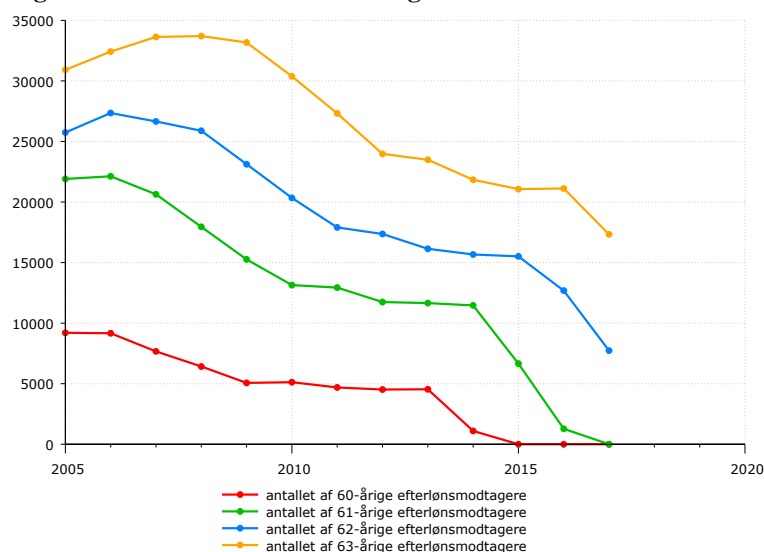

Ændres efterløns- og pensionsalderen vil man altså også ændre på, hvilken aldersgruppe, hvor kun halvdelen får lov til at indgå i ordningen i det først mulige år. Sådan et skift findes bl.a. i data fra perioden omkring 2004, hvor pensionsalderen blev sat ned fra 67 år til 65 år, jf. Figur 4. I perioden op til 2004 fandtes der hverken 65- eller 66-årige folkepensionister, mens antallet af 67-årige pensionister var på omkring 20-25.000 personer. I 2004 får personer, der fylder 65 år d. 1. juli eller senere, lov til at gå på pension, og derfor opstår der i 2004 en lille gruppe 65-årige pensionister. I 2005 fylder disse personer 66 år, hvorfor der her opstår 66-årige pensionister. Fra 2006 og frem har 65-årige overtaget rollen fra de 67-årige som overgangsårgangen.

Figur 4: Antallet af 65-, 66- og 67-årige folkepensionister

Tilbagetrækningsreformen fra 2011 er, som det ses i Tabel 1, allerede trådt i kraft for efterlønsdelens vedkommende. Siden 2013 er efterlønsalderen således steget med $\frac{1}{2}$ år om året fra 60 år til 62 år i 2017. Udviklingen kan tydeligt ses i data, jf. Figur 5. I 2014 steg efterlønsalderen til $60\frac{1}{2}$ år, og antallet af 60-årige på efterløn faldt fra ca. 4500 personer til kun 1000 personer. I 2015 blev efterlønsalderen sat op til 61 år, og det var derfor ikke længere muligt at være på efterløn som 60-årig, mens antallet af 61-årige efterlønsmodtagere næsten blev halveret. I 2017 er efterlønsalderen, som nævnt, steget til 62 år, og der findes ikke længere 61-årige efterlønsmodtagere, mens både antallet af 62- og 63-årige er faldet.

Meningen med fremskrivningen er at lægge en fortsættelse ind af den udvikling der ses i data i forbindelse med ændringer af tilbagetrækningsalderen.

Figur 5: Antallet af efterlønsmodtagere i alderen 60-63 år.

Andele ændres

Som nævnt laves en fremskrivning som udgangspunkt ved at lade hver årgangs andel i de forskellige ordninger være konstante fremadrettet. Dette princip kan imidlertid forlades, hvis man har anden information, som det er tilfældet nu. Den faldende deltagelse i efterlønsordningen, samt den stigende efterløns- og pensionsalder arbejdes derfor ind i fremskrivningen ved at ændre på årgangenes andele i de implicerede ordninger. I forbindelse med dette skal man huske, at det samlede antal personer i en aldersgruppe alle skal fordeles, så hvis man ændrer på andelen i én ordning, må man sørge for at der også ændres på andelen i de øvrige ordninger. Det klares ved at proportionaljustere de andele, som ikke ændres manuelt.

Den første ændring der foretages, er at sætte andelen af efterlønsmodtagere i den berørte aldersgruppe 61-65 år til at falde med 5 pct. om året frem til fremskrivningens afslutning i 2050. Herefter ændres andelen for efterløn, førtidspension og pension i de år, hvor der ændres i efterløns- og pensionsalderen. I de første par år af fremskrivningen er det fortsat kun efterlønsalderen der ændres. Her falder de yngste årgange ud af efterlønsordningen, og de næste årgange overtager rollen som overgangsårgang. Det er forsøgt at ramme samme udviklingen i årgangenes efterlønsandel ved en stigning i efterlønsalderen, som det ses i data i Figur 5.

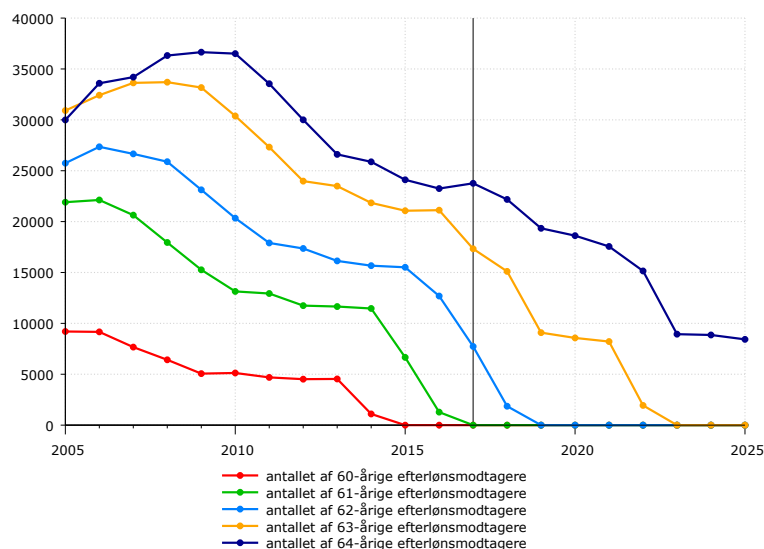
Fra 2019 sker der også en stigning i pensionsalderen. Det har naturligvis betydning for andelen af pensionister i de berørte årgange, men det rykker også ved efterlønsdeltagelsen i de, i efterlønsammenhæng, ældre årgange. Når man ikke kan gå på pension, kan man blive i efterlønsordningen lidt længere. Det samme gør sig gældende for førtidspensionister. Ved en stigning i pensionsalderen får man derfor færre pensionister, men til gengæld, alt andet lige, flere efterlønsmodtagere og førtidspensionister. Der vil også være flere ældre som forbliver i beskæftigelse.

Både efterløns- og pensionsalderen stiger i begyndelsen af fremskrivningen med ½ år pr. år indtil 2023, hvorefter stigningen sker sjældnere men i stedet med 1 år af gangen, jf. Tabel 1. Det vil kunne ses i fremskrivningen, at der forskel på de to scenarier.

Resultater

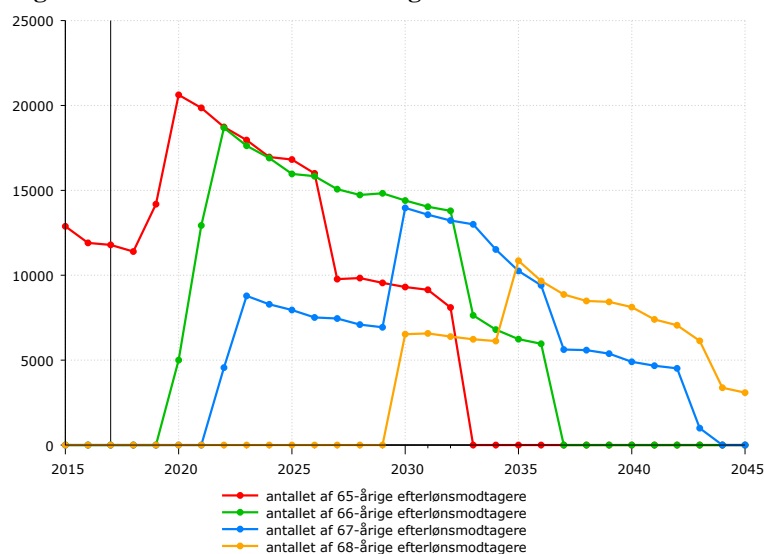
Figur 6 viser fortsættelsen på Figur 5 med fremskrivningen frem til 2025 (og en tilføjelse af 64-årige efterlønsmodtagere). I perioden mellem 2017 og 2025 vil 62- og 63-årige miste retten til efterløn. Antallet af 64-årige efterlønsmodtagere vil også gradvist falde og fra 2023 vil denne aldersgruppe være ”overgangsårgangen”.

Figur 6: Antallet af efterlønsmodtagere i alderen 60-64 år med fremskrivning til 2025.

* Den lodrette streg indikerer skiftet mellem historiske tal og fremskrivning.

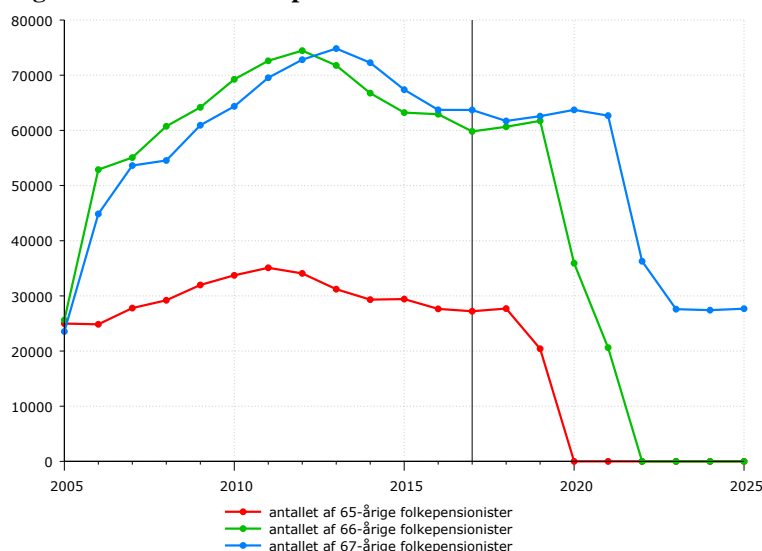
Frem mod 2045 vil der også ske ændringer for efterlønsmodtagere i alderen 65-68 år. Blandt disse årgange vil man først se en stigning i antallet af efterlønsmodtagere som følge af ændringer i pensionsalderen. Efterfølgende vil der ske ændringer i efterlønsalderen, som får antallet af efterlønsmodtagere i disse årgange til at falde igen. Dette illustreres i Figur 7. F.eks. opstår der i 2020 66-årige efterlønsmodtagere (den grønne graf), fordi pensionsalderen stiger til 66 år. I 2022 topper antallet af 66-årige efterlønsmodtagere, da pensionsalderen stiger til 67 år. Herefter falder antallet stille og roligt indtil 2033 pga. antagelsen om lavere efterlønsdeltagelse. I 2033 stiger efterlønsalderen til 66 år, og antallet af 66-årige efterlønsmodtagere falder med næsten 50 pct. I 2037 stiger efterlønsalderen til 67 år, og man kan ikke længere være på efterløn som 66-årig.

Figur 7: Antallet af efterlønsmodtagere i alderen 65-68 år med fremskrivning til 2045.

* Den lodrette streg indikerer skiftet mellem historiske tal og fremskrivning.

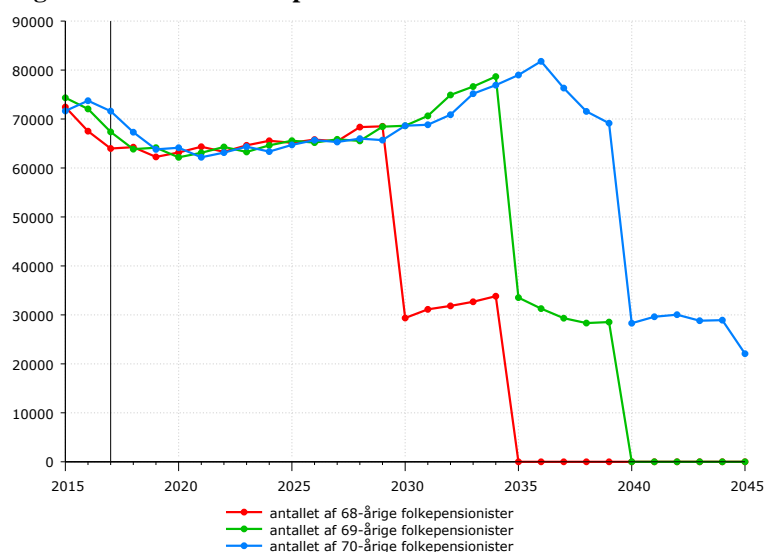
Mens ændringerne i efterlønsalderen allerede er sat i gang, og effekterne af dette indgreb kan ses i de historiske tal, vil ændringer i folkepensionsalderen først ske fra 2019. Her stiger pensionsalderen til 65½ år, og antallet af 65-årige folkepensionister falder. Året efter stiger pensionsalderen med yderligere ½ år, og er dermed på 66 år. Dermed er det ikke længere muligt at være 65-årig folkepensionist, mens antallet af 66-årige folkepensionister næsten halveres. Figur 8 er en udvidelse af Figur 4 med fremskrivningen af de 65-67-årige folkepensionister frem til 2025. Til den tid er 65- og 66-årige folkepensionister fortid, og gruppen af 67-årige er igen blevet ”overgangsårgang”, som det var tilfældet før 2004.

Figur 8: Antallet af folkepensionister i alderen 65-67 år med fremskrivning til 2025.

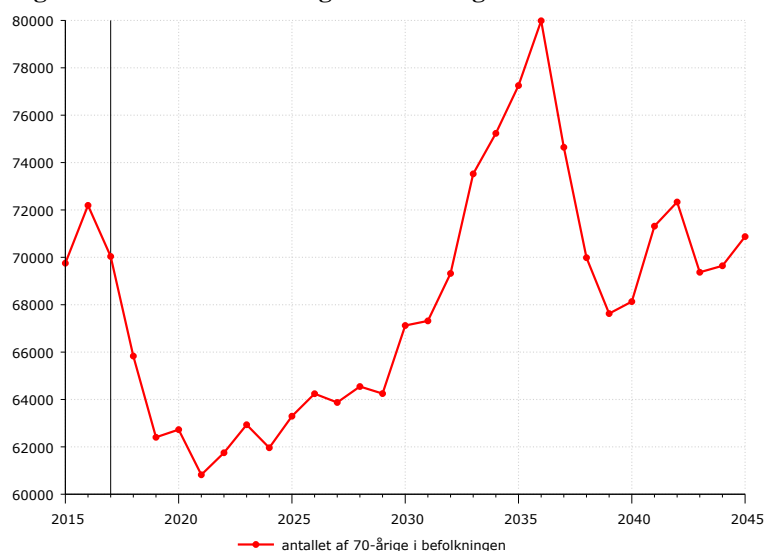

* Den lodrette streg indikerer skiftet mellem historiske tal og fremskrivning.

Frem mod 2045 vil flere aldersgrupper miste muligheden for at modtage folkepension, jf. Figur 9. I 2030 stiger pensionsalderen til 68 år, i 2035 til 69 år, i 2040 til 70 år og i 2045 til 70½ år, og konsekvenserne af dette ses tydeligt i fremskrivningen. Derudover ser man at antallet af folkepensionister i aldersgruppen 68-70 år er stigende efter 2017, hvilket er baggrunden for at det er blevet besluttet at ændre i pensionsalderen. For de 68-69-årige knækker kurven med stigningen i pensionsalderen, mens antallet af 70-årige folkepensionister falder allerede i 2036, selvom der først sker en ændring i pensionsalderen for denne gruppe i 2040. Det følger helt simpelt af at antallet af 70-årige i befolkningen falder i denne periode, jf. Figur 10. Så selvom andelen af pensionister i alderen 70 år er konstant, vil antallet af 70-årige pensionister falde. (Den kvikke læser vil se, at antallet af 70-årige pensionister er højere end antallet af 70-årige i befolkningen i de to viste grafer. Det skyldes, at pensionister bosat i udlandet tælles med som pensionister, mens befolkningen kun tæller personer, der bor i Danmark.)

Figur 9: Antallet af folkepensionister i alderen 68-70 år med fremskrivning til 2045.

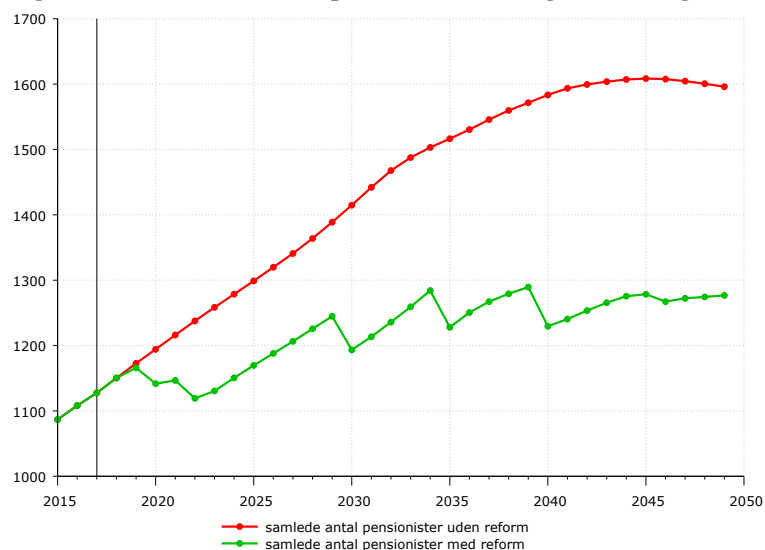
* Den lodrette streg indikerer skiftet mellem historiske tal og fremskrivning.

Figur 10: Antallet af 70-årige i befolkningen

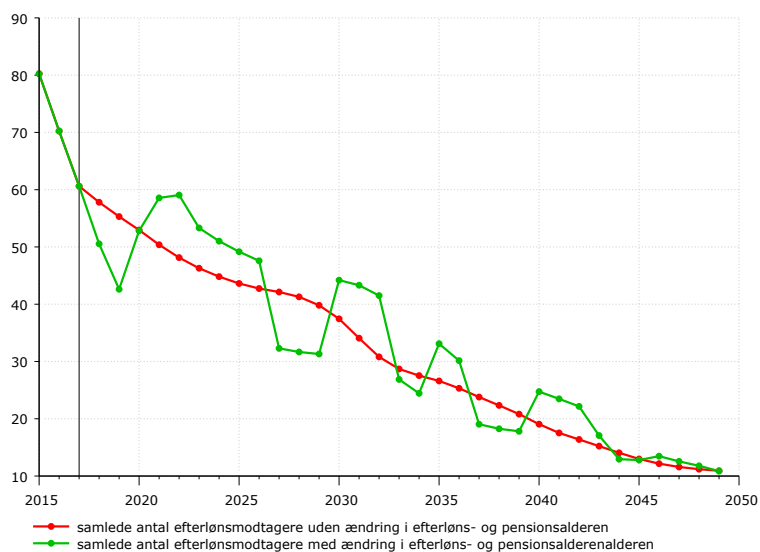
* Den lodrette streg indikerer skiftet mellem historiske tal og fremskrivning.

Meningen med tilbagetrækningsreformen er at få det samlede antal personer på tilbagetrækningsordninger reduceret. Figur 11 illustrerer forskellen på en flad fremskrivning af antallet af pensionister, dvs. den hvor andelen af pensionister i en årgang bliver holdt konstant fremadrettet, og en fremskrivning, hvor reformens ændringer er lagt ind. Det er tydeligt at se på den grønne kurves knæk, hvornår pensionsalderen ændres.

Den samlede effekt af reformen er også til at få øje på. Ifølge denne illustration vil der i 2045 være lidt mere end 300.000 færre folkepensionister, når reformen er indført, end hvis man havde ladet pensionsalderen blive ved 65 år.

Figur 11: Det samlede antal pensionister med og uden tilbagetrækningsreform, 1000 pers.

For det samlede antal efterlønsmodtagere er effekten af reformen mindre tydelig, hvis man holder antagelsen om at tilmeldingen til efterlønsordningen er faldende uden for, og kun kigger på effekten af at ændre i pensions- og efterlønsalderen, jf. Figur 12.

Figur 12: Det samlede antal efterlønsmodtagere med og uden ændring i efterløns- og pensionsalderen, 1000 pers.

Antagelsen om et fald på 5 pct. i udnyttelsen af muligheden for at deltage i efterlønsordningen får det samlede antal efterlønsmodtagere til at falde fra ca. 60.000 personer i 2017 til kun ca. 10.000 personer i 2049. Det er dog i det tilfælde, at der ikke ændres i pensionsalderen.

Med ændringerne i efterløns- og pensionsalderen får man en udvikling i antallet af efterlønsmodtagere, der skiftevis stiger og falder, når hhv. pensions- og

efterlønsalderen hæves, og som i sidste ende rammer på nogenlunde samme niveau som hvis tilbagetrækningsreformen ikke var indført. Ændringen af efterlønsalderen er altså mest af alt en nødvendighed, hvis man vil røre ved pensionsalderen uden at antallet af efterlønsmodtagere skal stige.

Opsummering

Papiret dokumenter de principper og metoder, som bruges i Uadam til at fremskrive antallet personer på sociale og arbejdsmarkedsrelaterede ordninger. Det er lagt vægt på at give en detaljeret beskrivelse af deltagelsen i tilbagetrækningsordninger og alderspension. Men fremskrivningen er også en fremskrivning af arbejdsstyrke, beskæftigelse og ledighed. Fordelingen på beskæftigelse og ledighed fremskrives med uændret ledighedsfrekvens på alderstrin. Den aggergerede ledighedsprocent er ikke konstant, men ændringerne er alene en effekt af ændringer i alderssammensætningen. Fremadrettet anbefales det at fremskrive ledighedsprocenten gradvist mod en konjunkturrenset (strukturel) ledighedsfrekvens.

Uadam fremskrivningen er tidligere sammenlignet med de mellemfristede fremskrivninger fra Finansministeriet. Vurderingen var at Uadam fremskrivningen af alderspension, deltagelse i efterløn og arbejdsstyrke er ganske tæt på Finansministeriets fremskrivning.

Udviklingen i antallet af studerende med og uden arbejdsmarkedstilknytning er et område, som kan udvikles yderligere. I årene efter den finansielle krise har antallet af studerende og uddannelsessøgende været markant større end normalt. Når krisen er overvundet, må det være vurderingen at uddannelsesfrekvenserne gradvist vil normaliseres. Samtidig er der en underliggende trend mod flere og længere uddannelser. Uadam fremskrivning kan forbedres ved at øge opmærksomheden på fremskrivningen af uddannelsesfrekvenserne. Herunder er fremskrivningen af tilknytningen til arbejdsmarkedet et vigtigt aspekt. Ændret fremskrivning af uddannelsesfrekvenserne er et af de områder, som vil kunne påvirke fremskrivningen af den fremtidige arbejdsstyrke mest. Det foreslås at fremskrivningen baseres på inspiration fra Finansministeriet og Dream-gruppen – måske endda i et samarbejde med gensidig inspiration.

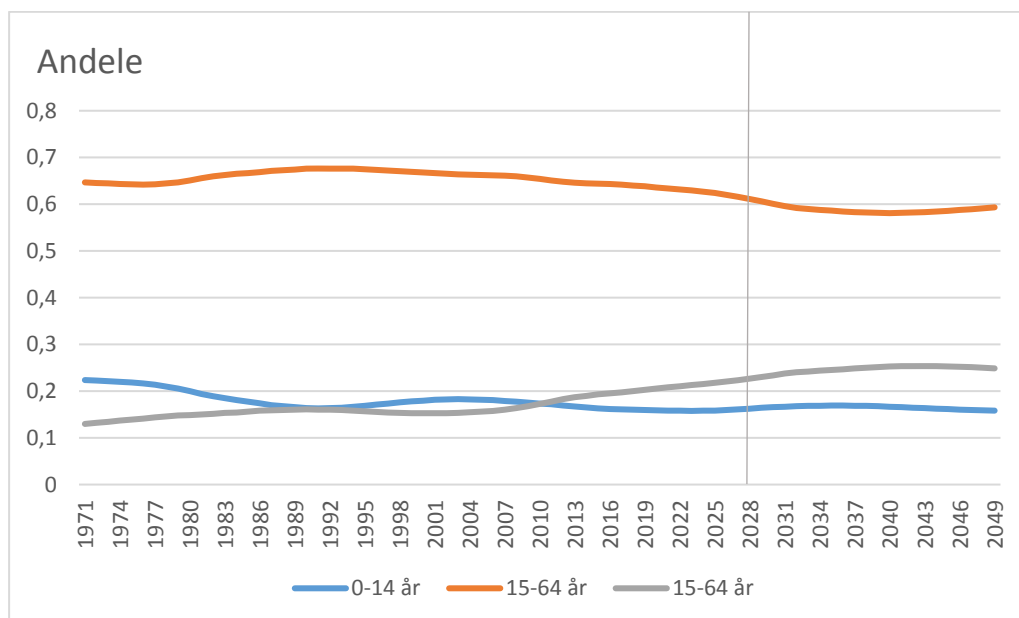
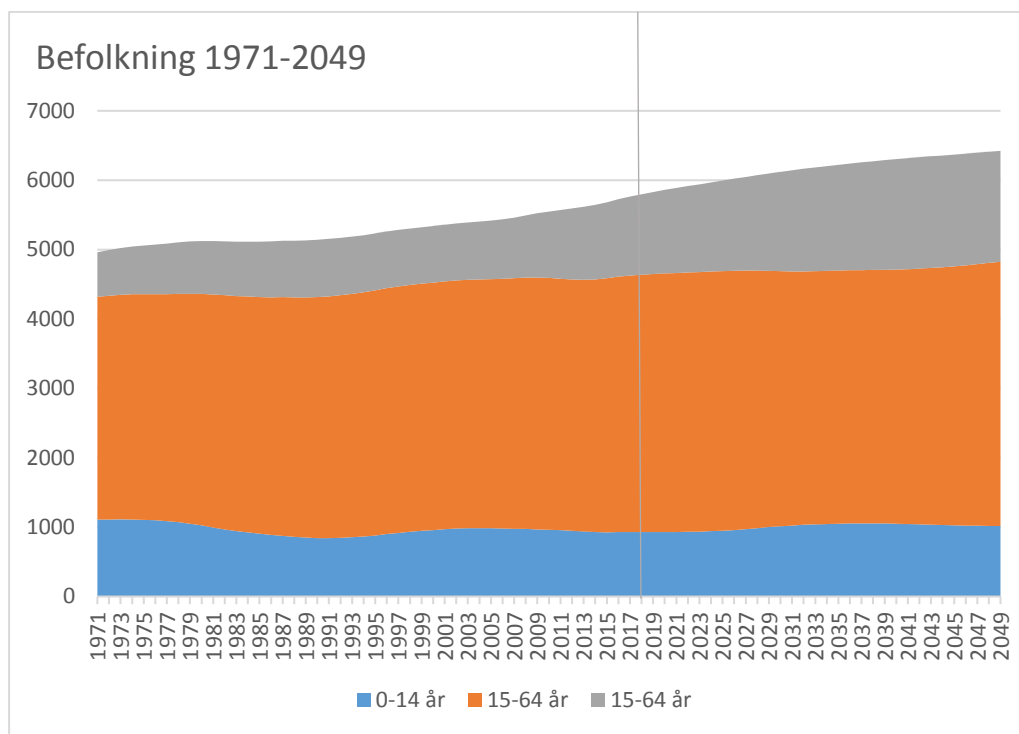
Uadam fremskrivningen kan også styrkes ved fortsat at udvikle Uadam. Her er der flere udviklingslinjer at forfølge. Datagrundlaget forbedres og ændres løbende. Der findes allerede oplysninger om uddannelsesaktiviteten og højst gennemført uddannelse, der er ved at blive indarbejdet i formodellen. Oplysninger om herkomst kan blive næste udvidelse af datagrundlaget. Bedre

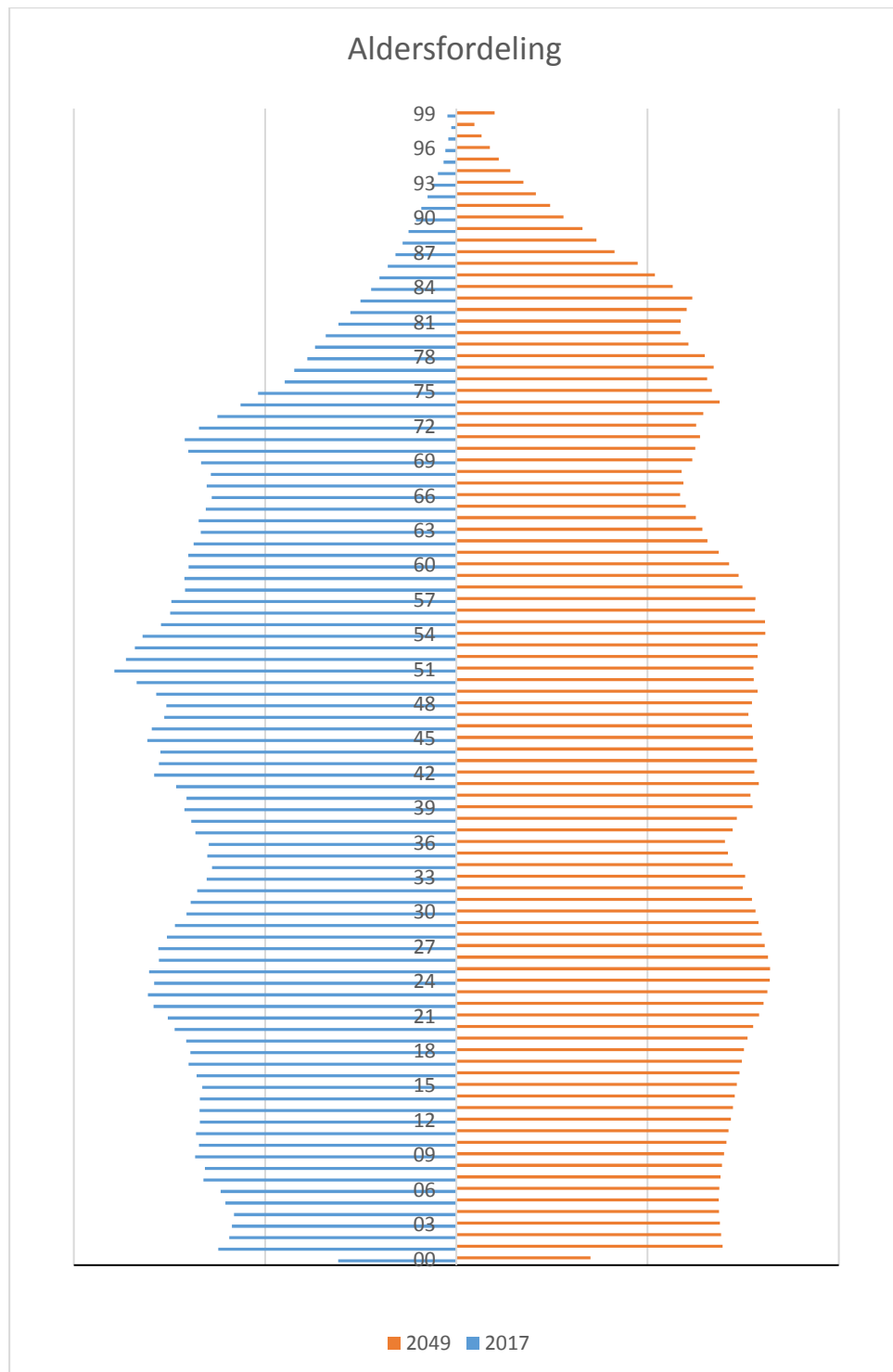
og i nogle tilfælde mere detaljerede oplysninger vil kunne forbedre fremskrivning af arbejdsstyrken.

Det er ambitionen at udvikle formodellens relationer i tre spor. Først vendes modellens relationer om. Fokus flyttes fra datagenerering til simulation. Det handler om en teknisk omskrivning, som vil gøre det lettere at arbejde med fremskrivninger. Men det vil næppe ændre det simulerede forløb meget. Næste trin i udviklingen vil være endogenisering af deltagelsesfrekvenserne. Her er det ønsket at inddrage både alders- og årgangseffekter. Endelig vil det være naturligt at forsøge at rense deltagelsesfrekvenserne for konjunktur, og derigennem få historiske forløb for gab mellem faktisk og ”strukturel” deltagelse. I Uadam kan det gøres på alderstrin, og der vil derfor være alderseffekter i den aggregerede deltagelsesfrekvens. En del af den løbende udvikling omfatter også kvartalstal i den historiske databank. Det findes allerede nu for hele kalenderår. Men i løbet af 2020 vil kvartalstallene blive indarbejdet løbende sådan at der vil være kvartalsdækning i et eller flere kvartaler af det første fremskrivningsår. Frekvensen af Uadam fremskrivninger vil da naturlig blive øget til fire gange årligt.

Bilag 1. Befolkningsprognose

Befolkningsfremskrivning er en prognose for befolkningsudviklingen i perioden 2018-2049. De følgende figurer viser befolkningsvækst i hele perioden. Et uændret niveau for antallet af fødsler, længere levetid og flere ældre.

Bilag 2. Pensionsalder – lexisskemaer

Nedenfor er tilbagetrækningsreformen oversat til lexisskema-format i to udgaver. Figureerne viser et udsnit af skemaerne, som begge dækker perioden frem til 2050. I begge skemaer er fødselsåret indgangen til at aflæse henholdsvis efterlønsalder og efterlønstidspunkt samt pensionsalder og tidspunkt.

Efterlønsalder / Pensionsalder	1950		1951		1952		1953		1954		1955		1956		1957		1958		1959		1960		1961		1962		
	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	1.halvår	2.halvår	
2009	59	59	58	58	57	57	56	56	55	55	54	54	53	53	52	52	51	51	50	50	49	49	48	48	47	47	47
2010	60	59	59	58	58	57	57	56	56	55	55	54	54	53	53	52	52	51	51	50	50	49	49	48	48	48	48
2011	60	60	59	58	58	57	57	56	56	55	55	54	54	53	53	52	52	51	51	50	50	49	49	48	48	48	48
2012	61	61	60	59	58	58	57	57	56	56	55	55	54	54	53	53	52	52	51	51	50	50	49	49	48	48	48
2013	62	61	61	60	60	59	58	58	57	57	56	56	55	55	54	54	53	53	52	52	51	51	50	50	49	49	49
2014	63	62	62	61	61	60	60	59	59	58	58	57	57	56	56	55	55	54	54	53	53	52	52	51	51	51	51
2015	64	63	63	62	62	61	61	60	60	59	59	58	58	57	57	56	56	55	55	54	54	53	53	52	52	52	52
2016	65	64	64	63	63	62	62	61	61	60	60	59	59	58	58	57	56	56	55	55	54	54	53	53	52	52	52
2017	66	65	65	64	64	63	63	62	62	61	61	60	60	59	59	58	58	57	56	56	55	55	54	54	53	53	53
2018	67	66	66	65	65	64	64	63	63	62	62	61	61	60	60	59	59	58	58	57	57	56	56	55	55	55	55
2019	68	67	67	66	66	65	65	64	64	63	63	62	62	61	61	60	60	59	59	58	58	57	57	56	56	56	56
2020	69	68	68	67	67	66	66	65	65	64	64	63	63	62	62	61	61	60	60	59	59	58	58	57	57	57	57
2021	70	69	69	68	68	67	67	66	66	65	65	64	64	63	63	62	62	61	61	60	60	59	59	58	58	58	58
2022	71	70	70	69	69	68	68	67	67	66	66	65	65	64	64	63	63	62	62	61	61	60	60	59	59	59	59
2023	72	71	71	70	70	69	69	68	68	67	67	66	66	65	65	64	64	63	63	62	62	61	61	60	60	60	60
2024	73	72	72	71	71	70	70	69	69	68	68	67	67	66	66	65	65	64	64	63	63	62	62	61	61	61	61
2025	74	73	73	72	72	71	71	70	70	69	69	68	68	67	67	66	66	65	65	64	64	63	63	62	62	62	62
2026	75	74	74	73	73	72	72	71	71	70	70	69	69	68	68	67	67	66	66	65	65	64	64	63	63	63	63
2027	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	70	70	69	69	68	68	67	67	66	66	65	65	64	64	64	64
2028	77	76	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	70	70	69	69	68	68	67	67	66	66	65	65	65	65
2029	78	77	77	76	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	70	70	69	69	68	68	67	67	66	66	66	66
2030	79	78	78	77	77	76	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	70	70	69	69	68	68	67	67	67	67
2031	80	79	79	78	78	77	77	76	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	70	70	69	69	68	68	68	68
2032	81	80	80	79	79	78	78	77	77	76	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	70	70	69	69	69	69
2033	82	81	81	80	80	79	79	78	78	77	77	76	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	70	70	70	70
2034	83	82	82	81	81	80	80	79	79	78	78	77	77	76	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	71	71
2035	83	82	82	81	81	80	80	79	79	78	78	77	77	76	76	75	75	74	74	73	73	72	72	71	71	71	71

